

یادی از یک معلم

مریم درویش تفویضی*

بردبار بود. در درک و آرایه‌ی مسایل علمی توانایی فراوان، و نسبت به موضوع‌های روز تسلط و دانش کافی داشت، در طراحی پرسش، از خود ابتکار نشان می‌داد و بر این باور بود که: دانش امروز، استفاده از اطلاعات علمی است، نه حفظ آن.

سرانجام در ۲۷ شهریور سال ۸۴، هنگامی که از داوری مسابقه‌های کشتی از شیراز به جهرم بازمی‌گشت در جریان تصادف، جان به جان آفرین تسلیم کرد و با رفتنش، همه‌ی شهر را سوگوار کرد.

اگرچه رفتنش در باورها نمی‌گنجد اما گفته‌هایش آویزه‌ی گوش‌هاست. کلام پایانی، یکی از گفته‌های همیشگی این شادروان است که هم‌اکنون بر سنگ مزارش نیز نقش بسته است:

زندگی صحنه‌ی یکنای

هنرمندی ماست

هر کسی نغمه‌ی خود خواند

و از صحنه رود

صحنه پیوسته به جاست

خرم آن نغمه که مردم بسپارند به یاد

* معلم شیمی جهرم

هنوز باور نداریم که چراغ دانش و شمع محفل آموزش شهرمان خاموش شده است. گویی خود می‌دانست که فرصت، کوتاه و سفر نزدیک است که شتاب داشت پیوسته بخواند، بیاموزد، تجربه کند و بنویسد...

شادروان مجید رفان در ۱۲ شهریورماه سال ۱۳۵۴ در شهرستان جهرم به دنیا آمد.

دوران کودکی و نوجوانی خود را در زادگاهش سپری کرد. او نه تنها در فراگرفتن درس بسیار فعال و کوشا بود، که در زمینه‌های دیگر نیز درخششی چشم‌گیر داشت چنان‌که، در ورزش پهلوانی کشتی چندین بار در لیگ دانش‌آموزان، صاحب مقام شد. او پس از

دوره‌ی دبیرستان، در رشته‌ی شیمی دانشگاه شیراز پذیرفته شد و پس از آن که مدرک کارشناسی خود را از این دانشگاه کسب کرد، به تدریس مشغول شد. زنده‌یاد رفان، در سال ۱۳۷۴ ازدواج کرد و تنها یادگار او

فاطمه، ۴ ماه پس از فوت پدر، به دنیا آمد. علاقه، استعداد علمی بالا و

نوآوری‌های وی سبب شد تا در مدت کوتاهی به عنوان یکی از معلمان موفق شناخته شود. او به مدت ۱۰ سال به عنوان سرگروه و یکی از اعضای گروه شیمی شهرستان جهرم، با همکاریانش در تماس بود و در جهت حل مشکلات آموزشی فعالانه

گام برمی‌داشت. از باورهای او بود که در زمینه‌های علمی تفاوت‌هایی میان افراد وجود دارد، اما این تفاوت‌ها نباید سبب واگرایی گروه شیمی شود. زیرا این امر سبب پایین آمدن کیفیت آموزش شیمی شده، به

زیان دانش‌آموزان خواهد بود.

شایستگی‌های شادروان مجید رفان سبب شد تا معاونت آموزش متوسطه‌ی اداره‌ی آموزش و پرورش شهرستان جهرم را به‌وی‌ی واگذار کنند. در سال ۱۳۸۰ در دانشگاه آزاد فیروزآباد برای دوره‌ی کارشناسی ارشد پذیرفته شد و در سال

۱۳۸۲ مدرک خود را در گرایش شیمی معدنی با معدل ۱۹/۴۴ دریافت کرد.

زنده‌یاد، یکی از اعضای هیأت اجرایی انجمن علمی - آموزشی معلمان استان فارس بود و در جلسه‌های انجمن فعالانه حضور داشت. هم‌چنین با نشریه‌های خبر جنوب، چهره‌ی جهرم و روزنامه‌ی اطلاعات همکاری داشت و عضو شورای نویسندگان پیک شهروند بود. از وی

مقاله‌هایی به یادگار مانده است که در نشریه‌ی الماس فارس به چاپ رسیده است که از این میان می‌توان به اثرهایی چون:

ویتامین A و نقش آن در بینایی، بررسی جایگاه شیمی آلی در کتاب‌های دبیرستان و پرسش‌های چندگزینه‌ای شیمی (۳) اشاره کرد. با تلاش‌های شبانه‌روزی این معلم

دلسوز بود که نخستین همایش شیمی‌دان‌های جوان در سال ۸۴-۸۳ برگزار شد. در همین راستا و علاقه به جوانان و پرورش آن‌ها سال‌ها با تربیت بدنی همکاری داشت چنان‌که مسؤول و دبیر هیأت فوتبال بود و در سال‌های پایانی عمر

نیز به عنوان نایب‌رییس هیأت کشتی جهرم فعالیت می‌کرد.

از دید اخلاقی، انسانی بسیار فروتن و